

Lotova žena

je pomenljivo znamenje, saj ponazarja človeka, ki se upira Gospodovi želji po našem Odrešenju. Lotova žena, da ni ubogala, ko jo je Bog hotel rešiti pred pogubljenjem Sodome in Gomore. Bog je izrecno ukazal, naj se ne ozira nazaj – in ona se ozre in postane solnat steber. Pogled nazaj, pa naj bo na prijetne dogodke, ki jih pogrešamo, na neprijetne dogodke, ob katerih doživljamo strah ali krivdo nas vedno ohromi. Oz. ko človek gleda preveč nazaj, ne vidi poti naprej in se spotakne in pade. In če spet preveč gleda nazaj, se sploh ne pobere, ker je ohromljen, ker postane kakor solnat steber.

Jezus nas velikokrat opozori, da kdor se ozira nazaj ni vreden nebeškega kraljestva (prim. Lk 9,62). Bog ne gleda nazaj, kajti če bi gledal nazaj, se na Božični dan ne bi učlovečil kot Jezus Kristus in vse kar sledi, do vstajenja od mrtvih.

Ko vsako leto praznujemo Božič in vsako leto slavimo Jezusovo vstajenje od mrtvih danes živimo v upanju na svetlo prihodnost, ki osvetljuje Jezusovo življenje, smrt in vstajenje. Preteklost nima več kakšne posebne vrednosti.

Advent pa je pričakovanje tega upanja, pripravljanje, da v naših srcih in naših življenjih zasveti luč upanja, ki zasveti v Betlehenskem hlevčku. Advent čas da zloščimo naše svetilke, da pospravimo hleve svojih src in življenj, da bo na Božični dan zasvetila luč upanja »in mir ljudem, ki so mu po volji« (Lk 2,14).

PRIPOMOČKI ZA VEROVANJE

Spomin je čudovit pripomoček, ki lahko naše verovanje, ter s tem Odrešenje pospeši ali pa zavre. Odvisno od tega, za kaj ga uporabljamo. Pri uporabi spomina, kot pripomoček za verovanje, ter s tem posledično za Odrešenje nas bo vodilo načelo apostola Pavla, ki pravi: »Sicer pa vemo, da njim, ki ljubijo Boga, vse pripomore k dobremu« (Rim 8,28).

SPOMINI, KI ZAVREJO NAŠO VERO:

Spomini na lepe stvari: če se človek spominja na lepih reč, dogodkov, oseb iz svoje osebne zgodovine ali včasih tudi iz zgodovine sveta, ki so minili in jih nikdar več ne bo, ter če si jih drzne primerjati s sedanjim časom, ga lahko to zelo potre. Zaradi te potrnosti v bistvu žaluje, vidi samo tisto, kar je minilo in ne vidi tisto, kar sedaj živi in uživa.

Spomin na slabe stvari: če se človek spominja na slabih reči, dogodke, krivic, zla, po svoji ali tuji krivdi, potem se v človekovem srcu naseli grenkoba. Nenehno podoživlja stisko, razočaranje, zamere in kar je podobnega. Ne more pozabiti, ne more odpustiti, nenehno se žre, se sekira, obtožuje, obsoja, goji grenko zel razočaranja.

Vsi ti spomini na pretekle človeške dogodke lahko v nas zbudajo neprijetne občutke, hromijo nas, spreminjajo nas v solne stebre, zaradi katerih ne moremo videi čudovitih Božjih del. Kako bomo videli dobrega Boga, če vidimo in se spominjamo samo zla, razočaranja, oz. kar je minilo in nikdar več ne bo.

KAKŠNI PA SO SPOMINI, KI POSPEŠIJO, SPODBUJAJO NAŠE VEROVANJE IN S TEM ODREŠENJE:

Spomin na čudovita Božja dela: če se človek ozre preko rame in uspe videti kako čudovito je Bog v preteklosti deloval, kako so se stvari skorajda same od sebe uredile, prijetno iztekle, ko si uspel zaupati v Boga, potem te tak spomin spodbuja, da Bogu zaupaš tudi danes.

Naša vera temelji na Velikonočnem dogodku vstajenja Jezusa Kristusa od mrtvih. Zato je za našo veroizpoved obiskovanje nedeljske svete maše, ne samo obvezno, temveč nujno. Zakaj v petek Jezus umre, v nedeljo na Veliko noč pa vstane od mrtvih. Ob nedeljah se spominjamo, obhajamo, slavimo in v sebi utrjujemo dogodek, ki se ni samo dogodil pred 2.000 leti, temveč se dogaja še danes. Če človek izbriše iz spomina Jezusovo vstajenje od mrtvih, potem izbriše iz spominja upanje, da lahko Bog tudi iz največjega zla (smrt na križu), napravi nekaj nepopisljivo dobrega (vstajenje od mrtvih).

Prazniki, med katerimi je tudi **Božič**, pa so namenjeni temu, da nas spodbujajo k temu spominu. Če se Jezus ne bi rodil, tudi umreti ne bi mogel. Ter posledično tudi ne vstati od mrtvih. Božič je tako začetek našega Odreševanja. Božič je poseg Božje previdnosti tako v življenje sveta, kakor slehernega človeka, kristjana. Na Božič se spominjamo tega Božjega posega, tega začetka Odreševanja, izpod jarma greha.

V času Božiča se spominjamo, da se spomnimo, kakšne čudovite stvari je Bog za nas že storil, kakor pravi Marija v hvalnici, ki jo prepevamo v času osemdnevnice pred Božičem: »kajti velike reči mi je storil Mogočni, njegovo ime je sveto« (Lk 1, 49). Ta spomin nas utrjuje v spoznanju, da Bog je, Bog obstaja, Bog živi, torej bo še napravil velike reči v mojem življenju in življenju sveta.

Adventni čas v katerega na prvo adventno nedeljo (letos 27.11.) vstopamo pa je čas, ko skušamo obuditi spomin na čudovite reči, ki jih je Bog že storil v našem življenju, zato, da spodbudi upanje, da nas bo Bog ne samo na Veliko noč, temveč vsako nedeljo (ki je mala Velika noč), ob vsaki spovedi obudi ob mrtvih, ter nas postavi na pot, ki vodi v Odrešenje.

KAKO TOREJ DOBRO OBHAJATI ADVENTNI ČAS?

Najprej, da skušate pozabiti, ali pa se vsaj ne spominjati zla, krivic, nesrečnih dogodkov, bodisi po lastni ali tuji krivdi. Temveč da se skušate spomniti, videti, spoznati, iz svoje lastne osebne zgodovine ali zgodovine sveta, čudovita Božja dela, neslutene Božje zaključke, ki so se obrnili, lahko iz popolnega zla v popolno dobro. Pri tem nam lahko pomaga tudi **adventni venček**. Adventni venček je okrogel, ker krog ponazarja popolnost. Adventni venček je oblečen v zelenje, kar ponazarja večnost. In ima štiri adventne svečke, za vsako nedeljo eden, ki ima vsaka svoj pomen.

Prva adventna svečka pomeni **upanje**. Dober spomin, na dobre stvari utrjuje naše upanje. Pobrskajte po svojem spominu, obudite spoznanje, kako je Bog razne stvari, dogodke in osebe iz vaše osebne ali svetovne zgodovine obrnil na dobro. To bo utrdilo vaše upanje, da Bog živi in obstaja v Jezusu Kristusu. Da Božja previdnost vse čudovito ureja in vodi.

Druga adventna svečka pomeni **ljubezen**. Včasih človek pozabi kdo ga ljubi in koga ljubi. Osebe začne jemati avtomatično, bodisi kot pravico ali dolžnost. Ampak vsak človek je dar. Prijetne osebe so nam dane v dar, da nas privabijo, povabijo, 'neprijetne' osebe, pa da nas spodbudijo, opozorijo.

Tretja adventna svečka pomeni **veselje**. Ko smo s spominom utrjevali upanje in ljubezen, se sedaj lahko samo še veselimo. Veselimo se, da je Bog pred 2.000 leti posegel v življenje sveta in da bo posegel v naše življenje, tukaj in zdaj. Danes se lahko veselimo, ker smo neobremenjeni zaradi preteklosti, in vidimo svetlo prihodnost v Božji previdnosti, ki vse čudovito ureja in vodi. Da bomo resnično živeli neobremenjeni

s preteklostjo, **opravimo spoved**.

Četrta adventa svečka pa pomeni **mir**. V našem srcu lahko danes zavladava mir, takrat ko nas ne vznemirja ne preteklost, niti prihodnost. Spravljeni s preteklostjo in se ne vznemirjamo s prihodnostjo. V našem življenju in v našem srcu je za Kristusa pripravljen hlevček v katerem se lahko rodi. V hlevu se ne ukvarjajo s preteklostjo niti s prihodnostjo. V hlevu se ukvarjajo z današnjostjo. Zato če še nismo opravili **spovedi** jo opravimo sedaj.

* **

Če povzamemo: »Sicer pa vemo, da njim, ki ljubijo Boga, vse pripomore k dobremu« (Rim 8,28). Ko zares vzljubiš in ljubiš Boga, lahko vidiš, da ima preteklost svoj pomen in smisel zgolj v Bogu, še posebej, ko se je preteklost dejansko nesmiselno dogajala. Tako ti spomin na čudovita Božja dela v osebni, tuji ali svetovni zgodovini pomaga upati, ljubiti in predvsem verovati.

Če pa se spominjamo zgolj tega, kar smo imeli, pa sedaj nimamo več, če se spominjamo samo krivic, žalitev, bolečine in trpljenja, pa je sedanost lahko zelo kruta, prihodnost pa zelo negotova. Nekateri se spominjajo zgolj križarskih vojn, zgolj inkvizicije, zgolj škofove, župnikove, ali institucionalne negacije, zanikanja, prepovedovanja. Zato ne morejo videti tistih drobnih dejanj Božje ljubezni in previdnosti, ki jih je absolutno več, kot zla.

Spominjamo pa se zato, da ne pozabimo. Ne pozabite, kaj je Bog že lepega, dobrega, enkratnega storil, da boste imeli upanje, da če se je Jezus rodil, če ga je Bog pred dva tisoč leti obudil od mrtvih, lahko to počne tudi danes, tudi jutri, ampak samo, če veruješ: »Bodi pogumna, hči, tvoja vera te je rešila.« (Mt 9,22)

ZAKRAMENT SV. KRSTA

Vsi starši, kateri bi radi, da Bog njihovim otrokom podeli dar vere, lahko svoje otroke prinesejo h krstu.

11. december. Obvezna priprava na krst, ki se jo udeležijo starši in botri bo 9. decembra ob 19-ih.

Pred pripravo naj se starši oglasijo v župnijski pisarni ob petkih od 16-17, zaradi vpisa v krstno knjigo. Datumi priprav na krst se lahko spremenijo, spremljajte aktualna tiskana in nedeljska oznanila.

VEROUK 2022/2023

V mesecu decembru bo verouk potekal:

5.12.2022 verouk odpade zaradi »Miklavževega večera«

Od 1. do 5. razreda: 28.11.2022

Od 6. do 8. razreda: 12.12.2022

Vsi veroučenci, razen 1. 2. 3. razreda bodo opravili sveto spoved 19.12.2022. V župnijsko cerkev pridejo ob tisti uri, ko imajo razpisan verouk.

MAŠNI NAMENI – DECEMBER 2022

Urniki svetih maš:

Ponedeljek, sredo, četrtek in petek ob 18-ih

Torek in sobota: 8-ih

Nedelja ob 8-ih in 10-ih

Urniki svetih maš se lahko spremenijo. Spremljajte nedeljska oznanila! Ob praznikih je urnik svetih maš napisan posebej! **Mašni nameni se pobirajo na prvi petek v času uradnih ur za naslednji mesec** (npr. marca za april)

Župnijska cerkev je za osebno molitev odprta vsak dan od 9-ih do 18-ih

Zakrament svete spovedi lahko opravite (razen če pride kaj vmes):

- pol ure pred večerno sveto mašo
- po dogovoru

Ob zadnji (smrtni) uri, oz. ko opazite, da se življenje zaključuje, poskrbite, da boste prejeli poslednje zakramente! Zvoniti po toči je prepozno! Ker noben človek ne more biti 24 ur na dan, 365 dni na leto na razpolago, se včasih zgodi, da nisem na razpolago. V tem primeru se obrnite na sosednje župnije.

**RAZPORED MAŠNIH NAMENOV JE OBJAVLJEN ZGOLJ V
TISKANI OBLIKI OZ. NA OGLASNI DESKI!**

BRALCI BERIL

- Bralci beril lahko v času branja Božje besede masko odmaknejo.
- Preko e-maila lahko predhodno prejmete berilo, da se doma pripravite, v tem primeru pošljite e-mail na: ales.pecavar@rkc.si
- V primeru, da je bralec odsoten in tisti dan, ko je razporejen ne more brati naj poskrbi za zamenjavo.

**RAZPORED BRALCEV BERIL JE OBJAVLJEN ZGOLJ V
TISKANI OBLIKI OZ. NA OGLASNI DESKI!**

PREVIDNI PRI OBHAJANJU

S sveto evharistijo nam Jezus izkaže ljubezen do konca. Do ljubezni pa nimamo ne pravice, ne dolžnosti. Ljubezni ne moremo kupiti, ne moremo si jo prislužiti. Temveč je vedno dar.

Sveta evharistija je telo in življenje Jezusa Kristusa, zato je vedno bila in vedno bo preizkusni kamen naše vere. To je skrivnost, ki je ne moremo nikdar dovolj razložiti, potrebno jo je sprejemati – dobessedno.

Duhovnik je dolžan ta dar podariti, vendar je dolžan za ta dar tudi skrbeti. Kakor npr. starši skrbijo, da njih otroci ne zaidejo na slaba pota, da ne pridejo v slabe roke, in da se jim ne bi dogajalo zlo.

Sveta evharistija je preizkusni kamen naše vere in način, kako se nekdo obhaja, izkazuje resničnost vaše vere. Nekateri z načinom obhajanja izkazujejo globoko in resnično vero. Nekateri pa z načinom obhajanja izražajo nekakšno negotovost, dvom, ali pa celo nevero.

Ko govorimo o načinu obhajanja ne govorimo ali na usta ali na roke. Govorimo o tem, kako nekateri hostijo zgrabijo z roko ali usti, kakor ptica roparica zagradi miš, ter odbrzijo stran, kako da so nekaj ukradli. obhajanje na usta ali roko.

Kako torej spoštljivo in ponižno pristopiti k svetemu obhajilu? Najprej seveda, da ste v stanju milosti. Če redno hodite k svetemu obhajilu morate redno hoditi k spovedi! Ko se pri maši pristopita k obhajilu se vračate nazaj na sedeže, se to počne počasi.

Starejšim naj ne bo nerodno, ne delajo gneče ali vrste. Hostije so krhke in ker se hiti, se hostije bodisi zlomijo, bodisi padajo iz ust, iz rok na tla. To pa je nerodno.

Ko pristopite k obhajilu, vam najprej evharistijo pokažem in rečem: »To je Kristusovo telo.« Vi odgovorite z 'Amen'. To je grška beseda, ki pomeni res je, tako je, verujem. Čisto tehnično, če glasno in jasno ne rečete 'Amen', to lahko pomeni tudi, da ne verujete, to kar prejimate.

Nato vam sveto evharistijo položim na dlan. Sveto hostijo previdno primete, ter jo zaužijete, pred duhovnikom. Ko zaprete usta, se lahko počasti obrnete in greste na svoje sedeže. Tisti, ki se obhajate na usta, morate malo bolj paziti, saj ni ne higienično, niti spoštljivo, da imam zaradi vas slinaste prste in potem s takimi prsti obhajam vse ostale. Nekateri se znajo pravilno obhajati na usta, nekateri se bodo morali pa še veliko naučiti.

Zelo pomembno je, da se med prejemanjem in zaužitjem ne premikate, na desno, na levo, se ne križate in poklekujete. Ko se skušate umakniti in

napraviti prostor, pristopi drugi in tretji, nato pa pred oltarjem nastopi gneča. Prerivanje, hitenje. Posledično se zgodi, da sveta hostija ne pride do ust. Vzemite si čas za obhajilo. Nikamor se ne mudi. Če bo zaradi tega sveta maša daljša, pač bo. Za gostilno, za trgovino, za klepet na ulici si vzamemo čas, si ga bomo pa tudi za sveto mašo.

Hostijo nikdar ne smete z usti ali roko zgrabiti, se obrniti in iti, ne da bi jo takoj zaužili. V tem primeru pričakujte, da bom šel za vami in da najbrž ne bom vljuden in prijazen. Kajti ko nekdo to naredi, je to zame jasen signal, da je tukaj nekaj hudo narobe. V skrajnem primeru moram hostijo vzeti nazaj.

Ob upoštevanju navodil, priporočil in spodbud, tako pri delikatnih momentih naše vere kot je npr. obhajanje, kot splošnih kot npr. redno obhajanje nedeljske svete maše, se ne izognemo samo neprijetnim in neljubim situacijam, dogodkom, temveč gradimo, utrjujemo in izkazujemo svojo vero, »Brez vere namreč ne moremo biti Bogu všeč, kajti kdor prihaja k Bogu, mora verovati, da on biva in poplača tiste, ki ga iščejo. (Heb 11,6)

BLIZU OČI, BLIZU SRCA

Prisotnost Jezusa na tem svetu se izraža na mnoge načine. Največ je verskih znamenj, posebej ob raznih poteh in cestah. Praviloma je Kristusovo telo – korpus – obrnjeno proti najbližji župnijski cerkvi oz. cerkvi, kjer se je od nekdaj hranilo Najsvetejši zakrament. Tako tudi popotnik, ki pride od daleč, iz drugih krajev, ve kje se nahaja središče krščanske skupnosti. Kjer lahko najde moč (sveto evharistijo) in spodbudo (sveto spoved) za nadaljevanje svoje poti in življenja.

Najodličnejše je Jezus na tem svetu prisoten v Najsvetejšem zakramentu svete evharistije. Tako med sveto mašo in po njej. Že zgodnji kristjani so

vedli to navado, da se Najsvetejši zakrament shranjuje v poseben prostoru imenovanem tabernakelj. Ob tem tabernaklju so se zbirali in častili Jezusovo čudovito navzočnost na tem svetu.

Iz vsega srca Vam želim, da obhajanje Božičnih praznikov ne bo zgolj neka zunanja gesta pripadnosti krščanski skupnosti, temveč da boste spoznali, da prava in resnična Božja milost ne izhaja iz jaslic, temveč iz tabernaklja. Vendar kakor pravi pregovor: 'daleč od oči, daleč od srca'.

Vabim vas, da adventni čas preživite tudi v cerkvi, tudi kadar ni svete maše, je Jezus prisoten in se Vas želi dotakniti, želi Vam dati svoje Božje milosti.

Najsvetejši zakrament je izpostavljen za molitev v tišini, vsak četrtek ob 20-ih (poleti ob 21)

Za tiste, ki bi jim bolj odgovarjala dopoldanska ura, pa bomo od ponedeljka 12.12.2022 dalje začeli s češčenjem Najsvetejšega zakramenta z molitveno uro ob 8.30.

Župnijska pisarna
je odprta
petek od 16-17

Mašni nameni se
pobirajo na prvi
petek v času uradnih
ur za en mesec.

Sveta spoved
Pol ure pred
večerno sveto mašo
oz. po dogovoru.

**Bolniško
maziljenje**
Za obisk se
dogovorite preko
tel.: 031/347-427

**Duhovnik v UKC
Ljubljana:**
p. Daniel Golavšek
tel.: 041/613-378

**Duhovnik v
bolnici Novo
mesto:**
p. Marko Novak
tel.: 041/742-721

Župnijska cerkev
je odprta vsak dan
od 9-ih do 18-ih
(19-ih poleti)

Razno

05.12.2022 ob 17.00 bo Miklavžev večer pred
župnijsko cerkvijo.

26.12.2022 ob 14.00 bo blagoslov konj na
župnijskem travniku (če bo dež
ali sneg, blagoslov odpade)

Adventna molitev

Gospod, pomagaj mi, da bom do Božiča
pozabil vse zlo, vse krivice, ki so se mi tekom
leta dogodile, da bo moje srce prosto za
sprejem Jezusovega rojstva in s tem vseh
milosti, ki so za življenje potrebne. Da bom
tako čez leto, ki prihaja lahko spoznaval in se
veselil čudovitih del Tvoje Božje previdnosti.
Amen.

Glas svetega Roka – oznanila župnije Dolenja vas

Odg.: Pečavar Aleš, žpk. Telefon: 031/347-427

E-mail: ales.pecavar@rkc.si